

лися потребами ринкової економіки. Саме це і має зацікавити українських вчених з бухгалтерського обліку, дослідження яких пов'язані з розробкою нової облікової концепції. В даному випадку теза про те, що нове — це добре забуте старе, має право на існування. Лише детальний аналіз пропонованого раніше дозволить обліковій науці рухатися у правильному напрямку.

Література

1. *Кирейцев Г. Г.* Глобализация экономики и унификация методологии бухгалтерского учета: Научный доклад / Г. Г. Кирейцев. — Житомир: ЖДТУ, 2008. — 76 с.
2. *Галаган А. М.* Основы общего счетоведения/ А. М. Галаган. — М.: Издательство Наркомторга СССР и РСФСР, 1928. — 320 с.
3. Счетные теории А. М. Галагана в комментариях Я.В. Соколова. — Житомир: ЖГТУ, 2007. — 84 с.
4. *Соколов Я. В.* Бухгалтерский учет: от истоков до наших дней/ Я. В. Соколов. — М.: Аудит, ЮНИТИ, 1996. — 638 с.

Гушко С.В., канд. екон. наук, доц.
кафедри обліку і аудиту,
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ СИСТЕМ КЛЮЧОВИХ ПОКАЗНИКІВ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Промислове підприємство є складною динамічною системою, що включає безліч функціональних підсистем. Вся складність, різноманітність і різнонаправленість економічних і соціальних процесів, що протікають на підприємстві, може бути охарактеризована великою кількістю показників.

У практиці зарубіжних підприємств використовується система показників, яка, як правило, формується під конкретне підприємство і дозволяє виявити не тільки його стратегічний потенціал, але і найслабкіші місця.

Системи показників управління, що використовуються в практиці зарубіжних підприємств, як правило:

- розробляються для конкретного підприємства та дозволяють виявити його потенціал і визначити слабкі сторони;

- базуються на стратегічних цілях підприємства і забезпечують можливість планування, контролю та регулювання діяльності підприємства з орієнтацією на результат і ліквідність.

Побудова системи управління промисловим підприємством включає впровадження чотирьох підсистем:

- збалансована система показників;
- система моніторингу й аналізу — пульт управління (management cockpit);
- система бізнес-планування і бюджетування;
- система бізнес-консолідації.

У статті «Проблеми розвитку економічного аналізу діяльності підприємства» М.Г. Чумаченко [1] висловлює думку щодо доцільності використання збалансованої системи показників та акцентує увагу на необхідності розробки системи аналізу в умовах дії збалансованої системи показників.

Отже, аналіз стану і підвищення ефективності реалізації стратегії промислових підприємств реалізується через використання методики формування збалансованої системи показників з урахуванням галузевих особливостей.

У роботі Роберта Каплана і Дейвіда Нортон [2], щодо BSC припускається, що підприємство розглядається з погляду шести взаємопов'язаних і збалансованих аспектів, за якими збираються дані, а потім аналізуються, а саме:

- фінанси — використання активів, оптимізація оборотного капіталу;
- клієнти — підвищення задоволеності споживача, вибір клієнтів, що генерують основний прибуток;
- зовнішнє середовище / співтовариство — підтримка місцевого бізнесу, налагодження зв'язків з майбутніми співробітниками, лідерство в співтоваристві;
- внутрішні бізнес-процеси — своєчасне постачання, оптимізація технологій, ефективні взаємовідношення з основними зацікавленими сторонами;
- задоволеність співробітників — позитивна корпоративна культура, збереження ключових співробітників, визнання заслуг персоналу;
- навчання та розвиток персоналу — передача повноважень співробітникам, підвищення їх кваліфікації та здатності до адаптації.

Проте, збалансована система показників не може в повному обсязі бути реалізована на промислових підприємствах ГМК

України. Потрібна реорганізація структури показників зважаючи на недостатній організаційно-технічний розвиток системи управління й особливостей взаємовідношень промислових підприємств на ринку.

На думку А.В. Шайкана, «доцільним є внесення ще однієї групи показників до системи збалансованих показників, а саме «Інноваційний розвиток». Значення показників цієї групи будуть відображати результати інноваційного розвитку промислових підприємств» [3, с.130—176].

У той же час О. А. Дедов вважає, що «відповідно до вітчизняних особливостей найбільш ефективною може бути модель, яка передбачає аналіз за п'ятьма ключовими напрямками, а саме:

- показники фінансового стану;
- технологія;
- організація процесів управління;
- клієнт-ринок;
- інноваційна діяльність та підвищення знань персоналу» [4,

с. 164].

Запропонована модель заслуговує на увагу та може бути врахована під час формування процесно-орієнтованої організаційної структури на підприємствах ГМК України. Це дозволить оперативніше управляти ресурсами холдингів, регулювати їх виробниче навантаження, контролювати якість та просувати їх на зовнішні ринки. Особливо слід відзначити необхідність враховування технологічних показників у поєднанні з економічними, що є більш ніж актуальним, зважаючи на використання системи SAP. Як результат, з урахуванням напрямків, що пропонуються, представляється доцільним побудова рахункової карти системи показників за рівнями прийняття управлінських рішень на основі всіх основних бізнес-процесів підприємства.

Ефективно сформований цикл управління допомагає підприємствам грамотно і максимально точно позиціонувати себе в умовах сучасного ринку і добиватися поставлених цілей з мінімальними витратами. Невід'ємною частиною системи управління промисловим підприємством є аналіз стану діяльності з позиції стратегічного розвитку. Це надає змогу оптимізувати процеси ухвалення рішень, координацію діяльності різних секторів на шляху досягнення загальної мети і визначає загальні умови для операцій, що проводяться, забезпечивши зв'язок стратегічного планування з оперативною діяльністю окремих рівнів підприємства.

Література

1. Чумаченко М. Г. Проблеми розвитку економічного аналізу діяльності підприємства [Електронний ресурс] / М. Г. Чумаченко // Наукові записки. — №16. — 2006. — Режим доступу: http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/LaekoN.pdf.
2. Каплан Роберт, Нортон Дейвид. Стратегические карты. Трансформация нематериальных активов в материальные результаты / Роберт С. Каплан, Дейвид П. Нортон. [Пер. с англ.]. — М.: Олимп-Бизнес, 2005. — 512 с.
3. Шайкан А. В. Бухгалтерський облік у прийнятті управлінських рішень: [Монографія] / А. В. Шайкан. — К.: КНЕУ, 2009. — 303 с.
4. Дедов О. А. Методология контроллинга и практика управления крупным промышленным предприятием [Учеб. пособие] / О. Л. Дедов. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2008. — 248 с.

Дунаєва М. В., асистент кафедри
обліку підприємницької діяльності,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ ЯК ОБ'ЄКТІВ ОБЛІКУ

Кожне підприємство зацікавлене в створенні конкурентоспроможної продукції та її реалізації на внутрішньому та зовнішньому ринках, отримання прибутку і забезпечення стабільного фінансового положення. В досягненні цієї мети приймають участь виробничі запаси, які забезпечують безперервний процес виробництва та продажу продукції.

Звертаючись до питання економічної сутності виробничих запасів слід наголосити, що в економічній літературі терміни «запаси», «виробничі запаси», «матеріальні запаси», «запаси матеріально-технічних ресурсів», «матеріальні ресурси» часто ототожнюються, що не зовсім коректно. Під виробничим запасами часто розуміють різноманітну сировину, матеріали, паливо, предмети та засоби праці, які кожне підприємство купує для виробництва продукції та інших господарських потреб.

Вимогами ринкової економіки обумовлено, що будь-яке підприємства, яке веде виробничу або комерційну діяльність, повинно мати визначені виробничі запаси. І від того, як розміщенні і використовуються ці активи в різних галузях і видах діяльності, залежить ефективність роботи організації та її фінансова стійкість.